

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3037

гр. София, 21.03.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в закрито заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **2233** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба, вх. № 21745/24.07.2017 г. от Е. Д. М. - лишен от свобода в Затвора – София, срещу Главна дирекция „Охрана“, при Министерство на правосъдието, като с Решение №4400/02.07.2021 г., оставено в сила с Решение № 3207/18.03.2024 г. на ВАС, по адм. дело № 12272/2021 г. исковата молба е отхвърлена, като неоснователна и недоказана исковата молба. С Разпореждане от 27.11.2018 г. Съдът е назначил определеният от председателя на Софийска адвокатска колегия адвокат И. В. Ю. за служебен защитник на ищеца. Постъпила е на 21.03.2022 г. (преди влизане в сила на съдебното решение) молба-искане, вх. № 10449/21.03.2022 г. (изх. № СФ-49-864/2022, от 24.01.2022 г.) от председателя на Националното бюро за правна помощ, към която е приложено Решение № СФ-49864/2022, от 24.01.2022 г., според което е определено, на адвокат И. В. Ю. да бъде изплатено възнаграждение, в размер на 360 лева, за предоставената на Е. Д. М. правна помощ. Искането е, на основание чл. 189 НПК, чл. 81, вр. чл. 78, ал. 7 ГПК, вр. чл. 27а от Закона за правната помощ Съдът да присъди в полза на Бюрото разноските за възнаграждението на адвоката.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, предвид гореизложеното приема, че искането, обективизирано в писмо, вх. № 10449/21.03.2022 г. от председателя на Националното бюро за правна помощ е неоснователно.

Според чл. 27а ЗПП лицата, на които е предоставена правна помощ възстановяват на НБПП направените разноски, само в определени със закон случаи.

Разпоредбите на НПК и в частност тази на чл. 189, посочена като правно основание в искането от председателя на НБПП не намират субсидиарно приложение в съдебните административни производства. Съгласно нормата на чл. 78, ал. 7 ГПК, в редакцията след изменението ѝ (ДВ, бр. 102/2022 г.): „Когато делото е решено в полза на лице, на което е предоставена правна помощ, изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ, съразмерно с уважената

или отхвърлената част от иска. Когато делото не е решено в негова полза, лицето, на което е предоставена правна помощ по чл. 23, ал. 2 от Закона за правната помощ дължи разноски, съразмерно с уважената или отхвърлената част от иска, с изключение на разноските за предоставената му правна помощ“. В случая (каза се по – горе) с влязло в законна сила съдебно решение е отхвърлена исковата молба, вх. № 21745/24.07.2017 г. от Е. Д. М. - лишен от свобода в Затвора – София, срещу Главна дирекция „Охрана“, при Министерство на правосъдието, с оглед на което е на лице хипотезата (изключението) по чл. 78, ал. 7, изр. второ ГПК и ищецът не дължи да заплати разноските за предоставената му правна помощ.

Водим от горните мотиви Административен съд София – град, 14^{ти} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба-искане, вх. № 10449/21.03.2022 г. (изх. № СФ-49-864/2022, от 24.01.2022 г.) от председателя на Националното бюро за правна помощ.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 7-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: